

(POLİTİKA)

devletin çeteleri

Bin operasyon, Susurluk, Şemdinli, Yüksekova, Ergenekon, Vatansever Kuvvetler, Kuva-i Milliye, Sauna, Atabeyler, Söylemezler... çetelerinin tüm eylemleri ve sanıkları açığa çıkartılmalıdır. Mit, Jitem, özel kuvvetler... olarak bilinen ve doğrudan devlet kurumu olan örgütlerin rol aldığı toplumsal olaylar, cinayetler sır olmaktan çıkarılmalıdır. Sorumlular cezalandırılmalıdır.

NURETTİN ALDEMİR

Cumhuriyet tarihi boyunca siyasi iktidara ve sisteme muhalif olanlar çeşitli baskı ve sindirme yöntemleriyle karşılaştılar. Baskı ve sindirme yöntemlerinin en etkili olanı öldürme- dir. Öldürmeyle öldürülen kişinin değil yaşayan muhaliflerin sindirilmesi amaçlanmıştır her dönemde.

Her öldürme olayı toplumsal bir yara açtı. Toplumsal yaralar zamanla kabuk bağlamaya başlasa da yeni öldürmelerle toplumsal yaralar kanatıldı. Açılan yaralara Cumhuriyet tarihi boyunca her dönem yenileri eklendi. Devlet bu yaraları saracak radikal bir değişime uğratılmadı. Tam tersine, yapılan askeri darbelerle, yasal ve fiili düzenlemelerle devlet yeni toplumsal yaraların açılma olanaklarını çoğalttı. Bu olanakları da kullandı ve kullandı.

Dünyanın neresinde olursa olsun, bir devlet faili belli veya faili meçhul öldürme olaylarını ciddiyetle araştırmıyorsa; mahkemeler zanlıları layıkıyla yargılayıp cezalandırmıyorsa; bununla da kalmayıp faille- ri koruyup kolluyorsa o devlet zan altındadır. Türkiye Cumhuriyeti de işte tam da bu türden tutumlarından dolayı zan altındadır. Zan altında terimi bile oldukça yetersizdir.

Dünyanın hiçbir yerinde sicili bu denli bozuk bir devlet aklanamaz. Böyle bir devlet kendini aklamak istiyorsa suçlarını itiraf eder ve yurttaşlarından özür diler. Kapatılmış tüm öldürme-katliam dosyalarını yeniden açar. İnsanlığa karşı işlenmiş olan tüm suçların zanlılarını açığa çıkarır ve kamu vicdanını rahatlatacak cezalara çarptırır.

Mümkün müdür böyle bir şey! Asla. Kapitalizm koşullarında hiçbir devlet kendini ele verecek; varoluş nedenini alenen deşifre edecek bir uygulama içinde olmaz. Bunun anlamı hiçbir şey yapmaz değildir. Sıkıştığı durumlarda bir şeyler yapmak zorunda kalır elbette. Bugünlerde olduğu gibi.

Ergenekon soruşturması kapsamındaki gelişmeler devletin zorunda kalış halinin göstergesidir.

AKP sadece deşifre olmuş sanıklarla sınırlı kalacak bir soruşturma içindedir. Sürecin sonunda sanıklardan bir kısmı en alt süreli hapis cezalarına çarptırılarak dava dosyası kapatılacak; diğerleri de aklanacaktır. Bilinmelidir ki bu sürecin sonunda devlet kendini asla aklamış olmayacak; tam tersine zanlı ve asli suçlu halini pekiştirmiş olacaktır.

Günümüzde öldürme-katliam sorumluları çete olarak terminolojiye girdi. Gerçekten onlar sözcüğün ifade edebildiği kadar çete olsalardı bu kadar cesur ve güçlü olamazlardı. Çete diye tarif edilen örgütlenmelerin bürokrasiyle, sistemin politik aktörleriyle, orduyla derin ve güçlü bağlantıları var. Öyle olmasaydı Susurlukçularla ilgili iddialara "fasa fiso / kurşun atan da yiyen de şerefidir" diyen başbakanlar; "Yüksekova, Şemdinli" faileri için "iyi çocuklar" diyen genelkurmay başkanları olabilir miydi?

AKP, Ergenekon soruşturmasıyla devlet içindeki pozisyonunu güçlendirmeyi; devlet erkinde daha fazla söz sahibi olmayı; pastadan daha büyük pay almayı hedefliyor. Aynı zamanda Ergenekon sürecini kapatma davasına karşı ve bozulan imajını düzeltmek için de kullanıyor.

Halkın kandırılmasına, sessiz kalmamak gerekir. Gerçekten bu ülkede çetelerin kökü kurutulacaksa bunun birbirini besleyen iki yolu var. Birincisi çeteleri yaratan devlet geleneğinin gözden geçirilmesi ve Kürt sorununun barışçı yöntemlerle çözümüyle başlayan hızlı bir demokratikleşmedir. İkincisi ise Cumhuriyet tarihi boyunca faille- ri açığa çıkarılmamış, cezalandırılmamış tüm dosyaları yeniden açmak ve gereğini yapmaktır.

12 Mart dönemindeki işkence, katliam ve idamların; 1977 1 Mayıs katliamının; 1978 Kahramanmaraş katliamının; 8 Ekim 1978 günü gerçekleştirilen Bahçelievler katliamının; 1980'in Mayıs-Temmuz aylarında gerçekleştirilen Çorum katliamlarının; 12 Eylül işkence, katliam ve idamlarının; 1995 İstanbul Gazi katliamının... dosyaları yeniden

açılmalıdır.

Bin operasyon, Susurluk, Şemdinli, Yüksekova, Ergenekon, Vatansever Kuvvetler, Kuva-i Milliye, Sauna, Atabeyler, Söylemezler... çetelerinin tüm eylemleri ve sanıkları açığa çıkartılmalıdır. Mit, Jitem, özel kuvvetler... olarak bilinen ve doğrudan devlet kurumu olan örgütlerin rol aldığı toplumsal olaylar, cinayetler sır olmaktan çıkarılmalıdır. Sorumlular cezalandırılmalıdır.

Aslında biz tüm katliamların, cinayetlerin, idamların, işkencelerin sorumlularını tanıyoruz. Onların hepsinin değişmez ortak özellikleri var:

Onlar toz kondurmadıkları devletin yasalarını istedikleri zaman çiğnerler. Kendi uygulamaları için yasa tanımazlar. Eylemleri için tüm araç ve yöntemler onlar için mubahtır.

Kürt, alevi, sosyalist, kadın, işçi düşmandırlar. İdeolojik alt yapıları ırkçı faşist ideolojidir. Genellikle kendilerini "ülkücü" olarak tanımlarlar. Soyut bir ABD düşmanı görüntüsü verirler ama gerçekte işbirlikçilerdir. Çoğunlukla ABD istihbarat servisleriyle çalışırlar.

Topluma şırınga ettikleri korkudan ve kandan beslenirler. Devletin ve ülkenin bölünmez bütünlüğünü koruma söylemi suçlarını örten en büyük örtüdür. Vatan, millet, Sakarya, çakıl taşı edebiyatı ile icraatlarını süslerler. "Türkiye sizinle gurur duyuyor" sloganıyla karşılanırlar. Her icraatlarında özel çıkar sağlarlar.

Devlete, kolluk kuvvetlerine, hukukun üstünlüğüne mutlak güvenirlere. Devletin her kademesinde, her örgütünde görev alabilirler. Devlet sırları bunlara emanettir. Bir gün sırdaş kadem basıp kendilerini ve suçlarını unutturacaklarını sanırlar.

Onlara göre Türkiye Cumhuriyeti demokratik hukuk devletidir. Buna rağmen ne kerametse demokrasiden korkarlar. Her demokratik gelişmeyi devleti tehdit eden bir adım olarak görürler. Nihayetinde "onlar engerekler ve çıyanlardır; ekmeğimize ve aşımıza el koyanlardır." Tanıyoruz onları.